Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Buneivestiri

Eu sunt Cel trimis din cer pe pământ, trimis de Tatăl Dumnezeu, Căruia Mă supun ca Fiu al Său, căci sunt Unul născut din Tatăl mai înainte de toți vecii, precum a fost descoperită prin Duhul și crezută apoi această taină, care se odihnește în Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

O, mare este taina, și apoi harul credinței în Dumnezeu, întru Unul Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt! De aceea Dumnezeu a descoperit prin cei credincioși și pentru cei credincioși cum să le fie credința și cum s-o mărturisească ei înaintea celor din cer și a celor de pe pământ, că nu e bine atunci când crezi pe Dumnezeu și de la Dumnezeu, o, nu e bine să nu se știe sus și jos și de jur împrejur credința ta în Dumnezeu și propovăduirea cea pentru ea. O, ce s-ar întâmpla cu tot și cu toate dacă Dumnezeu, Făcătorul lor, n-ar veghea ca toate să fie la locul lor și la timpul lor și să asculte de Făcătorul lor? S-ar întâmpla ca și cu omul neînvățat să asculte, și care strică mereu în jurul lui împotriva lui și a semenilor lui, căci omul a stricat încă de la începutul lui și a tot stricat apoi din pricina neascultării de Dumnezeu și a nesupunerii lui, și iată, omul strică mereu și se strică mereu prin neascultarea lui de Dumnezeu.

O, pace vouă, celor ce Mă primiți și-Mi împărtiți venirea Mea în cuvânt, după două mii de ani de la Evanghelia Mea, a împărăției cerurilor, cu care am venit de la Tatăl pe pământ! În ziua aceasta de praznic sfânt, zi de taină cerească și de amintire dumnezeiască între zilele de prăznuire, vom sta în lucrare cerească și vom pune pe masă lecția supunerii, măi fiilor, și darurile ei cele de sus. Sunt cu sfinții și cu îngerii din cer și sunt cu mama Mea Fecioara la masa de la voi, masă de cuvânt, masă de învățat, iar învățătura de peste voi este din cer, și vine cu Dumnezeu pe pământ la voi, vine la cei credincioși, cărora li s-a dat har, harul credinței sfinte pentru cele din cer venite pe pământ ca să fie cu oamenii, căci toate câte Dumnezeu a făcut pentru om le-a făcut, dar omul n-a ascultat de Făcătorul lui și a toate câte au fost zidite de cuvântul lui Dumnezeu.

O, fiilor, fiți ageri cu urechea minții și a inimii, căci învățăm taina supunerii și darurile ei, așa cum le-a învățat mama Mea Fecioara și s-a umplut ea de dar din cer, s-a umplut de Dumnezeu și L-a arătat oamenilor pe Fiul lui Dumnezeu, iar ea I-a fost mamă.

O, fiilor, supunerea este pe pământ pentru mai multe lucrări și cauze și se supun toți oamenii, după cum le este căutarea sau sorțul. Sunt între oameni dintre cei care simt fericire și mângâiere mare când se supun, și se simt aceștia ocrotiți și iubiți, prin supunere se simt așa. Sunt iarăși alt fel de oameni care se supun celor puternici, supunând aceia pe semenii lor pentru slava lor, pentru stat mare pe pământ sau pentru mamona, căci sunt lacomi să aibă mult și multe și să se desfete trufindu-se pentru ei înșiși și supunând pentru aceasta oameni necăjiți și lipsiți, cărora le trebuie pentru viață să aibă de la cei bogați și mari peste oameni. Sunt iarăși între oameni cei care se supun pentru ca să învețe ceea ce au de învățat și de lucrat apoi, ca ucenicii care învață de la învățători ca să știe apoi, și aceștia au supunere pentru ascultare de învățător. O, sunt fel de fel de lucrări de supunere. Așa este pe pământ, și este precum în cer, este supunere, dar nu toată supunerea este ca în cer și pentru cele de sus, ci este multă supunere pentru câștig, omenească, și după cum se cere sau după cum îi trebuie omului. Lucrarea ucenicilor Mei a fost supunere, fiilor, căci s-au supus ei chemării Mele și învățăturii și tainelor lui Dumnezeu venite pe pământ cu Mine, după ce M-au urmat și Mi-au ascultat ei cuvintele și Mi-au văzut lucrarea ca să învețe ca Mine să lucreze ei apoi.

O, nu poți deveni nicicând ucenic dacă nu te poți hotărî pentru supunere cu mare credință, cu mare iubire pentru cel căruia te supui. Supunerea prin harul cel de sus înseamnă dragoste,

fiilor. Din dragoste izvorăște simțământul de supunere și pacea inimii celui ce se supune, iar cel care se supune iubește cu fericire în inimă, căci iubirea se supune.

O, neiubirea nu cunoaște supunerea, ci trufia, căci omul cel de la început a ales trufia și nu s-a supus Celui ce l-a zidit pe el, și iată, vai de cei ce n-au supunere, căci aceia nu au iubirea și nu se atinge de ei darul supunerii. Supunerea este darul celor ce iubesc cu curăție de iubire și este ea lucrare cerească, așa cum a fost lucrarea mamei Mele Fecioara, care a stat sub darul supunerii sfinte cu duhul, cu inimioara și cu lucrarea ei, căci sol din cer a fost trimis de Dumnezeu la ea ca s-o înștiințeze că vine Domnul pe pământ între oameni cu împărăția cerurilor, iar ea să se supună vestirii de sus și să aducă la împlinire venirea Domnului, nașterea Mea din trupul ei cel fecioresc, și Dumnezeu S-a arătat oamenilor și Și-a scris pe pământ Evanghelia Sa și a dat-o oamenilor, ca prin ea să creadă ei și să se boteze cu credință în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și să se facă ei popor al lui Dumnezeu pe pământ și să poată peste ei apoi taina împărăției lui Dumnezeu și a Împăratului ei.

O, mamă Fecioară, spune-le lor acum, spune-le celor ce au primit din cer harul credinței și darul ei, spune-le lor despre lucrarea supunerii, mamă, spune-le tu lor despre taina uceniciei, mama Mea. Amin.

— O, Învățătorul meu și copilul trupului meu cel fecioresc, o, Dumnezeul meu, Făcătorul meu și al iubirii mele și al uceniciei mele, o, câtă fericire mi-a dat supunerea mea, Fiule scump al meu! Chiar și în durere mi-a dat fericire supunerea, căci cine se supune pentru durerea care vine și îl supune, acela simte fericire în durere, simte prin supunere, căci supunerea îți dă putere și liniște pentru dureri când ele vin. M-a umplut de fericire apoi vestirea îngerului când a venit pentru zămislirea Ta în pântecele meu fecioresc și m-a vestit că Duhul Sfânt mă va umbri și voi naște pe Fiul lui Dumnezeu, pe Tine, Fiul meu Iisus, și m-am supus atunci tainei uceniciei și am împletit fericirea cu durerea cea pentru ea și m-am îndulcit cu tot ce venea să pot și să port, la gândul că Tu ești Dumnezeu, Fiule scump al meu, și pe toate le puteam pentru Tine, pentru iubirea mea de Tine, copil venit din cer pentru nașterea Ta și pentru nașterea din nou a lumii, Fiule Doamne.

O, copii străjeri la izvorul de cuvânt al Fiului meu Hristos, dați cuvântul meu de azi la cei care cred în cuvântul lui Dumnezeu Fiul meu, Care grăiește la voi, că iată, spun la toți cei ce cred Celui trimis din cer pe pământ cuvânt, și le spun lor așa:

Luați aminte, o, luați aminte vestirea mea de mamă a Fiului lui Dumnezeu! Nu-L puteți mângâia pe Fiul meu Cuvântul numai cu credința voastră în cuvântul Său, și nu-I puteți fi ucenici iubiți dacă nu urmați împlinirii cuvântului învățăturii Sale pentru cei credincioși. O, mulți vin și ar veni la masa de cuvânt de aici, dar nu toți împlinesc voia cerută de Domnul pentru noul Său popor în acest timp, și nu toți ar împlini dacă s-ar apropia să creadă. Credința fără împliniri, fără faptele cele pentru ea nu este de ajuns pentru viață și pentru Domnul, pentru ucenicie cu Hristos, ci trebuie împlinirea cuvântului adus și trebuie ascultare de Dumnezeu și ucenicie cu iubire mare apoi, iar iubirea dă putere și dă credincioșie și dă naștere Domnului în inima celui credincios și poate el apoi pentru Domnul său.

O, mulți aud, dar nu împlinesc apoi în ei dorul lui Hristos, și se face vinovat cel ce știe de la Domnul și dă de pe o zi pe alta împlinirea voii Sale din partea celui ce crede de la Domnul, și vin apoi dureri și apăsare peste duhul și peste trupul celui ce nu împlinește dorul Fiului meu Iisus Hristos, sfințenia omului credincios.

O, nu e de ajuns să creadă omul, căci după ce crede este dator cu datorie mare apoi să pună peste viața lui voia Domnului, cuvântul Său împlinit, și care vine din cer pe pământ să înnoiască omul și lumea, precum este scris.

Lucrarea uceniciei a fost lucrarea mea înaintea Domnului. M-am supus de micuță celor ce mă purtau, sau celor ce mă învățau sau îmi dădeau de împlinit, și așa m-am supus vestirii îngerului apoi, și am primit pe Fiul lui Dumnezeu în pântecele meu fecioresc și I-am dat trup din

trupul meu, și L-am arătat oamenilor prin lucrarea uceniciei apoi, căci mi-a fost împărțit să împlinesc, și am împlinit așa.

O, iubiți taina de ucenic, fiilor, fii ai Fiului meu, dar și voi, cei ce credeți venirii Lui cuvânt aici, pe vatra neamului român. Ucenicia este iubire cu supunere, și nu e de ajuns numai credința. Nu poți fi al Domnului și lucrător Lui dacă nu ești ucenic cu iubire și atent la cuvântul învățăturii Lui ca să fie împlinit. Ucenicul are ținută sfântă și pretențioasă și are sfială și curăție de inimă și de trup și de haină și de hrană și de cuvinte, și de credincioșie prin toate acestea, și apoi cuvânt rostit cu supunere: Iată robul sau roaba Domnului, fie mie după cuvântul cel rostit, Doamne! Amin.

O, fiii lui Dumnezeu sunt ucenici ai lucrărilor lui Dumnezeu, și cu mare credincioșie iubesc ei lucrarea supunerii sfinte, lucrarea iubirii de Dumnezeu și de oameni sub semnul sfințeniei și al credinței care se supune lucrând și împlinind. O, aceasta i-am povățuit eu în ziua mea de serbare acum, Fiul meu Hristos. O, nu este credința credință, nu este iubirea iubire dacă cei ce cred și Te iubesc și Te doresc nu ascultă apoi pentru împlinirea cuvântului Tău, dat lor prin auzire și apoi prin faptă, iar cei ce aud de la Tine voia Ta în ei și tăgăduiesc cu împlinirea ei, aceia să știe că nu e de ajuns să creadă, ca nu cumva, negrăbindu-se să împlinească, să-și atragă pe neașteptate durere pentru neascultarea de Dumnezeu, pentru neprimirea voii Tale, Fiule al lui Dumnezeu Tatăl și Fiule al meu.

O, lucrarea uceniciei să le fie pernuță de odihnă celor ce Te primesc și Te împlinesc în ei, căci în Tine se odihnesc cei ce sunt ucenici prin ascultare și prin iubire, Fiule Doamne. O, dă-le lor, odată cu darul credinței dă-le lor iubire ca să împlinească ei tot cuvântul Tău și ca să le fie lor bine ca unor ucenici, ca unora care Te iubesc nespus, o, Fiul meu și Dumnezeul meu. Amin.

— O, mama Mea scumpă, Eu am fost ucenicul tău și te-am ascultat, iar tu ai fost ucenicul Meu și ai ascultat de Dumnezeu, că nu se poate ucenicie fără de supunere, mamă. Lucrarea supunerii și lecția ei și împlinirea ei, aceasta să lucreze cei ce vin să-Mi fie ucenici, iar fără de supunere nu este ucenicie, nu învață de la Mine cel ce dă să-Mi fie ucenic. Ucenicul are iubire pentru cel căruia se supune și are apoi rod însutit și snopi de rod adus, și prin aceasta este el mărturisit ucenic cu plată de ucenic, căci orice ucenic desăvârșit este ca Învățătorul său, precum este scris, mamă.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, ai de deslușit cu adâncime taina de ucenic, ca să poți să-Mi fii ucenic pe vecii, căci cei fără de credincioșie cad, cad mereu, și mulți nu se mai ridică după cădere, și dau ei să facă rană apoi feței Domnului. O, așează-te la învățat mereu, mereu ca un ucenic, și spune-le tu celor ce se apropie să creadă, spune-le că le trebuie supunere cu iubire, nu numai credință le trebuie, ca nu cumva, neîmplinind ceea ce Eu, Domnul, învăț omul pentru viața sa, să le fie lor apoi mai rele cele din urmă decât cele de demult fapte rele ale lor și să piardă pe Domnul.

O, fiilor, fiți-Mi ucenici cu iubire! Eu v-am iubit. Eu vă iubesc. Am avut lucrare de ucenic, și așa i-am învățat pe mulți iubirea și ucenicia cea pentru ea. Așa să puteți și voi să fiți, ca Dumnezeu, fiilor, căci orice ucenic desăvârșit este ca Învățătorul său, iar Eu vă sunt Învățătorul și vă sunt darul și harul ca să-Mi fiți fii, ca să-Mi fiți ucenici, ca să am ucenici, și rod prin ei să am. Iar dacă Tatăl Se slăvește în Mine pe pământ, voiesc și Eu, o, voiesc și Eu să Mă slăvesc în voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25-03/07-04-2017